

Sygn. akt II Ca 615/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Jacek Chmura SSR del. Mariusz Drygas (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa G. C.

przeciwko B. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 27 marca 2015r. sygn. akt I C 2520/14

oddala apelację.

SSR del. Mariusz Drygas SSO Wojciech Vogt SSO Jacek Chmura

Dnia 29 lutego 2016 roku

Sygn. akt II Ca 615/15

UZASADNIENIE

Powód G. C. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. M. kwoty 688,87 zł wraz ze zmiennymi odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 489 zł od dnia 19 listopada 2013r. do dnia zapłaty.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 27 marca 2015r. w sprawie I C 2520/14 Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 24 września 2012r. pozwana B. M. podpisała jako pożyczkobiorca „Umowę pożyczki gotówkowej” nr (...), w której wskazano, że pożyczkodawcą jest A. W. reprezentowana na podstawie pełnomocnictwa przez M. C., G. C., A. G., A. Z., prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. C., G. C., A. G., (...) spółka cywilna z siedzibą w T., w imieniu których działa przedstawiciel J. F., podpisująca umowę z upoważnienia pożyczkodawcy. Powód nie złożył pełnomocnictwa rzekomo udzielonego przez w/w A. W. M. C., G. C., A. G., A. Z., nie złożył także pełnomocnictwa rzekomo udzielonego przez te osoby J. F.. 25 stycznia 2013r. została podpisana „Umowa przelewu wierzytelności”, w której jako cedenta określono A. W., a jako cesjonariusza (...) spółka cywilna M. C., G. C., A. G., A. Z., wskazując, iż cesjonariusz reprezentowany jest przez pełnomocnika I. K.. W umowie tej określono, że przedmiotem przelewu jest wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy pożyczki z 24 września 2012r. o wartości nominalnej 619 zł. Powód złożył pełnomocnictwo z 1 października 2009r. udzielone I. K. do reprezentowania wspólników w/w spółki cywilnej do podpisywania umów cesji wierzytelności. 18 listopada 2013r. została podpisana „Umowa przelewu wierzytelności”, w której jako cedenta określono M. C., G. C., A. G., A. Z. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna z siedzibą w T. wskazując, że cedent reprezentowany jest przez pełnomocnika W. P., a jako cesjonariusza – G. C., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w B., wskazując ponadto, że cesjonariusz reprezentowany jest przez pełnomocnika A. M.. Powód złożył pełnomocnictwo udzielone W. P., ale w pełnomocnictwie tym nie wskazano, iż upoważnia ono do reprezentowania wspólników w/w spółki cywilnej. Nie złożył natomiast pełnomocnictwa rzekomo udzielonego A. M..

W oparciu o poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, iż powód nie wykazał umocowania rzekomych pełnomocników przy zawieraniu umów. W szczególności nie udowodnił, by J. F., która jako pełnomocnik pożyczkodawcy podpisała umowę pożyczki z dnia 24 września 2012r. dysponowała pełnomocnictwami powołanymi w umowie. Powód mimo zarzutu podniesionego przez pozwaną, wskazanych pełnomocnictw nie przedłożył. Tym samym nie udowodnił, by pomiędzy A. W. a pozwaną doszło do zawarcia umowy pożyczki, a zatem, by po stronie pozwanej powstało zobowiązanie wobec A. W. do zwrotu pożyczonych pieniędzy. Nadto powód nie złożył także pełnomocnictwa rzekomo udzielonego przez siebie A. M. do zawarcia drugiej z powołanych umów przelewu wierzytelności (z 18 listopada 2013r.). tym samym nie udowodnił, by doszło do zawarcia tej umowy przelewu, a zatem, by skutecznie nabył wierzytelność wobec pozwanej. Reasumując, Sąd I instancji stwierdził, że powód nie wykazał ważnego zawarcia umowy pożyczki – powstania zobowiązania pozwanej do zwrotu pożyczonych pieniędzy, jak i nie udowodnił przejścia rzekomej wierzytelności – skutecznego jej przelewu na swoją rzecz.

Apelację od przedmiotowego wyroku złożył powód, zaskarżając wyrok w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu powód zarzucił:

- naruszenie art. 6 k.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji nieprawidłowe przyjęcie, że powód nie wykazał odpowiednimi środkami dowodowymi okoliczności na które powoływał się w pozwie, to jest umocowania pełnomocników W. P., I. K. oraz A. M. do działania w imieniu mocodawców,
- naruszenie art. 97 k.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i w konsekwencji nieprawidłowe przyjęcie, iż osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa przeznaczonym do obsługi publiczności nie posiada umocowania do dokonywania czynności prawnych, które zazwyczaj bywają dokonywane z osobami korzystającymi z usług tego przedsiębiorstwa,
- naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez naruszenie zasad swobodnej oceny dowód polegające na ocenie mocy i wiarygodności w sposób sprzeczny z zasadami logiki, doświadczenia życiowego, polegającym na nieprawidłowym przyjęciu, że powód nie wykazał umocowania pełnomocników do działania w imieniu mocodawców, brak dokumentu pełnomocnictwa powoduje bezskuteczność umów przelewu wierzytelności, powód nie wykazał ważnego zawarcia pożyczki.

Powód wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu, to jest pełnomocnictwa udzielonego A. M..

Pozwana nie wniosła w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia apelacji odpowiedzi na apelację.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest niezasadna.

Zaskarżony wyrok został wydany w oparciu o prawidłowo ustalony stan faktyczny, który Sąd Okręgowy przyjmuje za własny. Należy także zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż powód nie udowodnił przejścia wierzytelności, to jest skutecznego jej przelewu na swoją rzecz. W świetle art. 6 k.c. oraz art. 232 zd. 1 k.p.c. oczywistym jest, że to powód powinien przedstawić dowody uzasadniające jego roszczenie, w tym umocowanie osoby zawierającej umowę przelewu wierzytelności z dnia 18 listopada 2013r. do działania w imieniu nabywcy wierzytelności. W konsekwencji Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, że powód nie wykazał przysługiwania mu legitymacji procesowej do wystąpienia z niniejszym pozwem. Podejmowanie inicjatywy dowodowej dopiero na etapie postępowania apelacyjnego w sytuacji, gdy nie było przeszkód uczynienia tego przed Sądem I instancji, nie może wywrzeć zamierzonych przez skarżącego skutków prawnych przez wzgląd na treść art. 381 k.p.c. Z treści powołanego przepisu należy wyprowadzić wniosek, że strona domagając się uwzględnienia tzw. "nowości" powinna uzasadnić przyczyny powołania faktów lub dowodów na etapie postępowania apelacyjnego. Gdy strona tego obowiązku zaniecha, sąd odwoławczy może nowe fakty lub dowody pominąć (por. postanowienie SN z 4 października 2001 r., I CKN 365/99, publ. Lex nr 52718). Na gruncie niniejszej sprawy skarżący nie powołał jakichkolwiek okoliczności faktycznych uzasadniających przyczynę przedstawienia dowodu dopiero na etapie postępowania przed Sądem II instancji, stąd wniosek dowodowy podlegał oddaleniu.

Przesądzenie kwestii braku legitymacji procesowej jest wystarczające do wydania orzeczenia, co czyni bezprzedmiotowym odnośnienie się do pozostałych zarzutów apelacji, gdyż ich ocena nie miałaby już wpływu na treść zapadłego rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, na podstawie art. 385 k.p.c. apelacja podlegała oddaleniu.

SSO Jacek Chmura SSO Wojciech Vogt SSR del. Mariusz Drygas